

Тисько М.М.

аспірант кафедри міжнародного

бізнесу і туризму

Тернопільський національний економічний університет

м. Тернопіль, Україна

ФАКТОРИ ТА ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Оцінювання економічної ефективності діяльності підприємства є одним із факторів його подальшого ефективного розвитку. Головною метою оцінки ефективності діяльності підприємства є виявлення можливості його подальшого розвитку, визначеного за результатами повного аналізу фінансово-господарської діяльності. Тому найважливішим завданням функціонування сучасного підприємства є підвищення ефективності його діяльності за рахунок більш повного використання його внутрішніх резервів та системна розробка шляхів підвищення ефективності діяльності. Під шляхами підвищення ефективності діяльності підприємства розуміють сукупність конкретних заходів щодо покращення ефективності виробництва [4].

При обґрунтуванні та аналізі усіх показників економічної ефективності враховуються фактори зростання ефективності виробництва за основними напрямками розвитку та покращення виробництва. Ці напрями охоплюють комплекси технічних, організаційних та соціально-економічних заходів, на основі яких досягається економія живої праці, витрат і ресурсів, підвищення якості та конкурентоспроможності продукції. Основними факторами підвищення ефективності інноваційної діяльності підприємства є:

- прискорення науково-технічного прогресу, підвищення технічного рівня виробництва, інноваційна політика;
- структурна перебудова економіки, її орієнтація на виробництво товарів народного споживання, конверсія оборонних підприємств

- та галузей, удосконалення відтворювальної структури капітальних вкладень, прискорений розвиток наукомістких, високотехнологічних галузей;
- вдосконалення розвитку диверсифікації, спеціалізації і кооперування, комбінування і територіальної організації виробництва, вдосконалення організації виробництва і праці на підприємствах і в об'єднаннях;
 - роздержавлення і приватизація економіки, вдосконалення державного регулювання, господарського розрахунку і системи мотивації до праці;
 - посилення соціально-психологічних факторів, підвищення відповідальності і творчої ініціативи працівників, всебічного розвитку особистості, посилення соціальної спрямованості в розвитку виробництва [2].

Аналіз ефективності функціонування підприємства повинен базуватися на врахуванні усіх взаємозв'язків, що забезпечують його функціонування як складної економічної та виробничої системи. Ефективність системи управління – це результат функціонування системи і процесу управління. Вона показує в якій мірі управляючий орган реалізує цілі, досягає запланованих результатів. Ефективність інноваційного управління проявляється в ефективності виробництва і складає її частину [1].

Основні фактори підвищення інноваційної ефективності виробництва – це підвищення його технічного рівня, вдосконалення управління, організації виробництва і праці, зміна обсягу і структури виробництва, поліпшення якості природних ресурсів та інші.

З огляду на чинники ефективності інноваційної діяльності виникають наступні проблеми управління інноваціями на рівні підприємства:

- скорочення затрат на інновації, що спричинене практично повною відсутністю інвестицій не тільки на наукову сферу, але й на технічне переоснащення виробництва і продукції;

- зростання темпів відставання від свого рівня науково-технічного прогресу в широкому спектрі якісних параметрів розвитку техніки;
- різке скорочення чисельності науково-дослідних груп кооперативів, шкіл та інститутів;
- надмірна тривалість інноваційних процесів у часі (особливо на заключній стадії життєвого циклу інновацій);
- обмеження розповсюдження інновацій;
- відсутність гнучкості у роботі існуючих матеріально-технічних, виробничо-економічних і соціально-організаційних структур;
- надзвичайно низька питома вага радикальних інновацій у загальному об'ємі;
- практично повне припинення інноваційної підтримки програм технічного переоснащення і модернізації виробництва [5].

Перелік зазначених проблем не є вичерпним, однак наведені - вимагають першочергової підвищеної уваги. При цьому вирішення їх сприятиме збільшенню ефективності й результативності інноваційних процесів, що у свою чергу призведе до підвищення активності впровадження підприємствами різного роду нововведень, адже саме інноваційна діяльність сьогодні є однією із головних складових успіху будь-якого підприємства.

Найважливішим попередніми умовами створення цілісного та ефективного господарського механізму, адаптації підприємств до умов регульованого ринку є подальша розробка комплексу теоретичних і методичних питань в плануванні та обліку.

Таким чином основними напрямками підвищення ефективності інноваційної діяльності підприємства є підвищення технічної забезпеченості виробничих потужностей, вдосконалення організації виробництва та праці, оптимізації обсягу і структури виробництва, раціональне використання трудового потенціалу підприємства та системи стимулювання працюючих.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Гросу В.А. Економіка та організація інноваційної діяльності: навч. посіб. / В.А. Гросу – Харків: Харк. держ. ун-т харч. та торгівлі, 2008. – 272 с. 2.
2. Варфоломієва В.О. Підвищення якості й оптимізація управління інноваційною діяльністю. // Актуальні проблеми економіки. – 2008. - №7. – с.100-106.
3. Василенко В.О. Інноваційний менеджмент : навч. посіб. / В.О. Василенко, В.Г. Шматько. – К. : Центр навчальної літератури, 2005. – 440с.
4. Лігоненко Л.О. Економічне управління підприємством: предметна царина та суб'єкти здійснення // Актуальні проблеми економіки. – 2008. - № 8 (6). - С.112-120.
5. Микитюк П.П. Інноваційна діяльність: навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] / П.П. Микитюк, Б.Г. Сенін. – К.: Центр навчальної літератури, 2009. – 392 с.